

Scinteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXIX Nr. 4825

Joi 3 mai 1960

4 PAGINI — 20 BANI

ZIUA PRESEI

Ziua de 5 mai a intrat în tradiție ca „zi a presei”, ceea ce oglindește prețuirea, interesul și înalta atenție pe care o acordă presei partidul, poporul nostru muncitor. Cuvântul tipărit a devenit astăzi cu adevărat un bun al oamenilor muncii. Faptul că pentru milioane de oameni presa a devenit cerință cotidiană, indispensabilă, vorbește despre creșterea gradului de cultură și conștiință al maselor largi, despre participarea lor tot mai activă la viața obștească. Oamenii muncii prețuiesc presa noastră în primul rând pentru atașamentul și fierbințea față de politica partidului de înflorire a patriei, de slujire a intereselor poporului. Partidul nostru, Comitetul său Central se preocupă în permanență de îndrumarea presei și manifestă față de ea o înaltă exigență, cerându-i să trateze la un nivel cât mai ridicat problemele multiple ale construcției socialiste. Conducerea de către partid este principială și fundamentală a presei noastre, chează și îndeplinirea cu succes a rolului deosebit de important pe care îl joacă în viața socială. De aici decurge principialitatea, respectul pentru adevăr, devotamentul și nemărginit pentru cauza socialismului, caracterul său popular.

Ziaristii comunisti din țara noastră și de pretutindeni au în glorioasă presă sovietică un strălucit și însufletitor exemplu de înaltă tinută ideologică marxist-leninistă și de măiestrie gazetărească, de luptă entuziastă, neobosită pentru cauza comunismului și a păcii.

În centrul atenției partidului nostru, deci și al presei, stau problemele economice ale construcției socialiste.

În cursul și avea loc un eveniment de însemnată în viața țării noastre — cel de-al III-lea Congres al partidului, care va adopta schița planului de perspectivă de 15 ani și planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965. Acest program mareț va găsi, firește, un larg răspuns în presă, care va contribui cu spirit de răspundere la lupta întregului popor pentru traducerea lui în viață. Presa este chemată să dezbate cu competență, profund și multilateral problemele dezvoltării economice a țării, și în primul rând problemele industrializării socialiste. Paginile ziarelor oglindește pe larg întrecerea socialistă ce se desfășoară cu mare însuflețire în cinstea congresului. De jinde în mare măsură de presă, ca inițiativa valoroasă, faptele de seamă ale colectivului, ale fruntașilor întrecerii să fie larg cunoscute și extinse. Tribuna a experienței înalțate dobândite de oamenii muncii, presa e chemată să dea un tablou viu, pasionant al întrecerii, să prezinte într-un mod interesant, reliefat, inițiativa și eforturile creatoare ale muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor pentru îndeplinirea angajamentelor luate.

Partidul orientează colectivele întreprinderilor spre o activitate calitativă superioară. Contează tot mult nu numai dacă ai construit, ci cum și cu ce tehnicieni, nu doar cât ai produs, ci la ce preț de cost și la ce calitate; nu numai dacă ai consumat fondurile de investiții planificate, ci și pe ce le-ai cheltuit și dacă le-ai folosit cu spirit gospodăresc. E firesc ca presa, îndrumată în permanență de organele de partid, ocupându-se de principalele probleme economice ale țării, ale regiunilor și raioanelor, să-și îndrepte atenția spre aspectele calitative ale activității economice, spre experiența concretă dobândită de oamenii muncii, de colectivele întreprinderilor.

Un loc important îl ocupă în presa noastră problemele multiple ale vieții satelor. Politica partidului de transformare socialistă a agriculturii, de dezvoltare multilaterală a producției agricole vegetale și animale pune în fața redacțiilor sarcini de mare răspundere. Presa este chemată să pătrundă tot mai temeinic în problemele principale ale unităților socialiste din agricultură și să folosească larg experiența bună pentru a ajuta la întărirea lor economico-organizatorică.

Vastul domeniu al activității economice este un izvor nesecat de inspirație pentru gazetarul adevărat. Studiarea temeinică a faptelor vieții imbinată cu înțelegerea profundă a liniei politice a partidului este condiția esențială ca ziaristul să se poată orienta bine pe teren, să descopere noul din viață și muncă, să-l susțină cu putere, cu combativitate, să critice ceea ce este înapoiat, dăunător. Ziaristul trebuie să judece, să aprecieze materialul strins, în lu-

mina necesităților construcției socialiste, având mereu în față îndicația dată de Lenin: „Mai aproape de viață. Mai multă atenție pentru modul cum masa muncitorească și țărănească construiește efectiv ceva nou, în munca sa de toate zilele. Mai multă verificare a faptului, în ce măsură acest nou e comunist”.

Stând ferm pe pozițiile marxism-leninismului, presa noastră aduce o contribuție tot mai însemnată în domeniul ideologic. Legarea cit mai strinsă a propagandei ideilor marxism-leninismului de realitățile noastre, de practica construcției socialiste, sporirea combativității față de orice manifestare a ideologiei burgheze constituie sarcinile de permanență actualitate pentru presă.

Lărgirea orizontului de preocupări este un fapt pozitiv în activitatea presei. Dar gama de activități și probleme care trebuie să-și găsească oglinzirea în presă este considerabil mai bogată și mai variată. Merită să se bucure de o tot mai mare atenție problemele privind educația morală, cetățenească a maselor, promovarea relațiilor noi dintre om și colectivitate; presei îi revine sarcina să dea o permanentă atenție problemelor privitoare la satisfacerea tot mai largă și în cit mai bune condiții a cerințelor materiale și culturale, de zi cu zi, ale oamenilor.

Presa din țara noastră este un factor activ al politicii externe de pace a republicii noastre, ea militând pentru triumful principiilor coexistenței pașnice, pentru îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre state. Lămurirea și tratarea aprofundată, operativă, convingătoare a problemelor politicii internaționale, popularizarea, sprijinirea importanțelor inițiative de pace ale Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări socialiste, sprijinirea activă a acțiunilor care constituie contribuția țării noastre la lupta pentru întărirea păcii, pentru desțindere în viața internațională — iată sarcini de mare însemnată ale presei noastre.

Ziarele sint chemate să arate cu sporită vigoare, în formele cele mai interesante, schimbările mari petrecute în lume în favoarea forțelor socialismului și păcii, să înfățișeze, documentat, convingător superioritatea socialismului asupra capitalismului.

În presă se constată o mișcare pozitivă pe linia ridicării continue a nivelului publicistic al ziarelor și revistelor. Partidul cere presei să dețină în continuare eforturi susținute în această direcție. „Presa noastră — spuneva tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej cu câțiva ani în urmă, la o constatare cu redactorii ziarelor centrale și locale — trebuie să publice articole cu un conținut bogat. Ea trebuie să știe să aleagă din diversitatea problemelor, ceea ce este esențial, ceea ce e nou, important, semnificativ, să nu se plaridă în probleme mărunte, să știe să dea faptele interpretarea corespunzătoare... Articolele... să fie scrise într-un limbaj clar, simplu, pe înțelesul maselor... Trebuie dată o formă cit mai frumoasă articolelor, fără a se recurge însă la „florițele” caracteristice presei burgheze și care dovedesc de fapt lipsa de conținut, lipsa de idei”.

Legătura indisolubilă între mijloacele de expresie și conținutul bogat în idei, fapte interesante, figuri vii și caracteristice de oameni, — tratate de pe poziția unui înalt spirit de partid, este condiția vitală a unei publicistici combative, cu un profund caracter popular.

(Continuare în pag. III-a, col. 3-4)

În ultimele 24 DE ORE

Cu două luni mai devreme

IAȘI (coresp. „Scinteia”). — Borzești și Birladul sint localități relativ departe una de alta. Cu toate acestea, în cursul zilei de ieri ele „și-au dat mâna”. Orașul Birlad a fost recădat — cu două luni înainte de vreme — în sistemul energetic național, la tensiunea de 110 kilovolți. Astfel, fabrica de rumenți și orașul Birlad vor fi alimentate cu energie electrică de la marea termocentrală de la Borzești. În curând se va termina și montarea instalațiilor care vor alimenta cu energie electrică satele din împrejurimi.

Inaugurarea unui șantier al tineretului

OR. STALIN (red. ziarului Drum Nou). — Ieri dimineață a avut loc în Orașul Stalin deschiderea șantierului tineretului de la stația tehnică C.F.R. „Steagul Roșu”. În prima zi de muncă tinerii de la Uzinele „Steagul Roșu”, „Ernst Thälmann”, „Metrom” și altele au săpat aproximativ 530 m.c. pământ.

Magazine noi

În cursul dimineții de ieri s-a deschis parterul blocului din str. Brezoianu nr. 60 cel mai mare magazin „Alimentara” din Capitală. Cele șase raioane plus depozitele ocupă o suprafață de aproape 1.400 m.p. Magazinul este plăcut luminat cu becuri fluorescente, iar de-a lungul pereților se află scamele tapise pentru odihna cumpărătorilor. În noul magazin se găsesc sortimente bogate de mezeluri, brinzuri, produse conservate prin frig, coloniale, dulciuri și băuturi. Pentru buna păstrare a mărfurilor au fost instalate 8 agregate frigorifice.

În tinărul cartier

Pentru copiii oamenilor muncii care vor locui în noul cartier ce se ridică în fața Gării de Nord se clădește o școală cu 16 săli de clasă, 2 laboratoare, sală de gimnastică și 2 ateliere. În jur va avea o încăpătoare curte, terenuri de sport etc. Clădirea a fost ridicată în două săptămâni de ieri, construcția a intrat în ultimul stadiu al lucrărilor de finisaj.

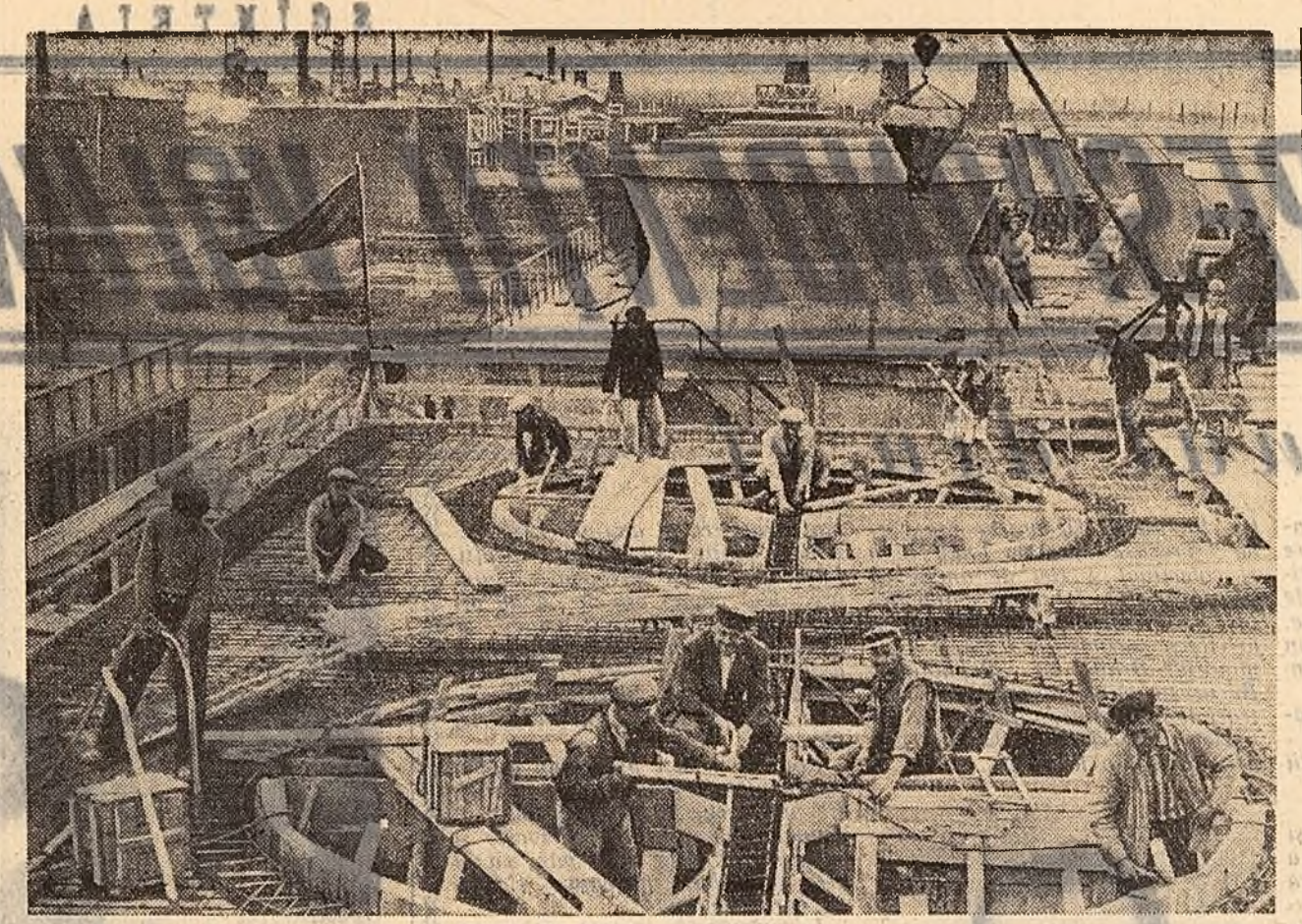
Lucrări de întreținere a culturilor

CONSTANȚA (coresp. „Scinteia”). — Colectivii din satul Moșnești, comuna 23 August, au început ieri lucrările de întreținere a culturilor. Frunțașii în întrecere a brigada a lău condusă de tov. Seifula — Bechir. Pînă în prezent colectivii din Moșnești au terminat de prăjit cele 20 ha. pe care le au cu secă de zahăr și 80 ha. cu corandru. Totodată au executat prașila oarbă pe 500 ha. însămînțate cu porumb.

Filme pentru copii și tineret

PITEȘTI (coresp. „Scinteia”). — La palatul culturii din Pitești a început ieri primul ciclu de filme educative pentru copii și tineret, care vor fi prezentate de 3 ori pe săptămână.

Ieri, în prima zi, peste 400 de copii din oraș au văzut filmul „Noile aventuri ale motanului încălțat”.

Echipa de dușieri condusă de Pall Andrei, de la complexul chimic al șantierului de la Brazi, este socotită cea mai bună echipă a șantierului. Ea dă numai lucru de calitate, utilizând multe materiale rezultate din alte decofri. Iată-l lucrind la lucrările de cofraje ale turnurilor de răcire. (Foto: R. Costin)

LA BORZEȘTI

Secția de insectofungicide a Combinatului chimic a intrat în probe tehnologice

Intensificând întrecerea socialistă în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R., sub lozincă scurtărilor termenelor de execuție, construcții și montaj de pe șantierul Combinatului chimic de la Borzești au terminat cu două luni mai devreme lucrările de construcție și montaj a secției de insectofungicide (detexan).

Zilele acestora, la Borzești au început probele tehnologice cu materiile prime la instalațiile de fabricare a detexanului. Capacitatea anuală de producție a noii unități chimice este de 1.500 tone detexan (insecticid folosit în agricultură pentru tratarea semințelor și a semănăturilor). Ați protecțiile cit și utilajele secției au fost primite din Uniunea Sovietică. O bună parte din procesul tehnologic este automatizat. (Agetpres)

ÎN CINTEA CELUI DE-AL III-LEA CONGRES AL P.M.R.

Economisirea materiei prime în atenția întregului colectiv

În aceste zile, constructorii de vase de la Șantierul naval Galați desfășoară o însuflețită întrecere, hotărîți să întreprindă cel de-al III-lea Congres al partidului cu rezultate care să le facă cinste. Ei își îndreaptă eforturile îndeosebi spre obținerea unor economii cit mai mari în producție, conștinși că numai astfel angajamentul luat de întregul colectiv de a da o contribuție la economie pește planul de cost va putea fi îndeplinit. Acest obiectiv stă la inima fiecărui muncitor.

Muncitorii și tehnicienii din atelierul de construcții-conjecionate sint cei dintii care au imaginat și realizat un fel de „cruce” din care se asamblează „camașă” vasului. O muncă de mare răspundere care cere totodată chibzuță și spirit gospodăresc.

Tabla trebuie croită în așa fel încît să nu se irosească nici o bucată de material. Deci depinde de noi, de felul cum reușim să combinăm șablonarea de croit, ca să economisim metalul atât de prețios.

Așa gîndesc muncitorii de aici. De aceea, la chemarea comunistilor, ei au pornit o vastă acțiune pentru economisirea materiei prime de bază — tabla.

Maistrul Gheorghe Filip, șeful atelierului, a observat că numai folosirea metodei de croire după șablon nu e de ajuns. Se mai trosca tabla. Asta, pentru că în unele cazuri lucrul numai oameni cu o calificare înaltă, iar în altele — oameni mai puțin calificați. Într-o discuție cu ceilalți maistri și șefii brigăzilor s-a ajuns la concluzia că e necesar să se dea mai mult ajutor muncitorilor tineri sau mai puțin calificați. Pe lângă Constantin Vasiliu și Vasile Nedelcu, muncitorii bine pregătiți care lucrează la căile de rulare pentru motonave, au fost repartizați să muncească tineri ca Romica Prisădeanu, Toma Antonaeu, Frangulea Moraru și alții mai puțin calificați.

Într-ajutorarea în muncă a fost completată apoi de o altă acțiune a colectivului — organizarea mai bună a locului de muncă și folosirea din plin a spațiilor de producție. În felul acesta s-a ajuns la o productivitate mai mare a muncii.

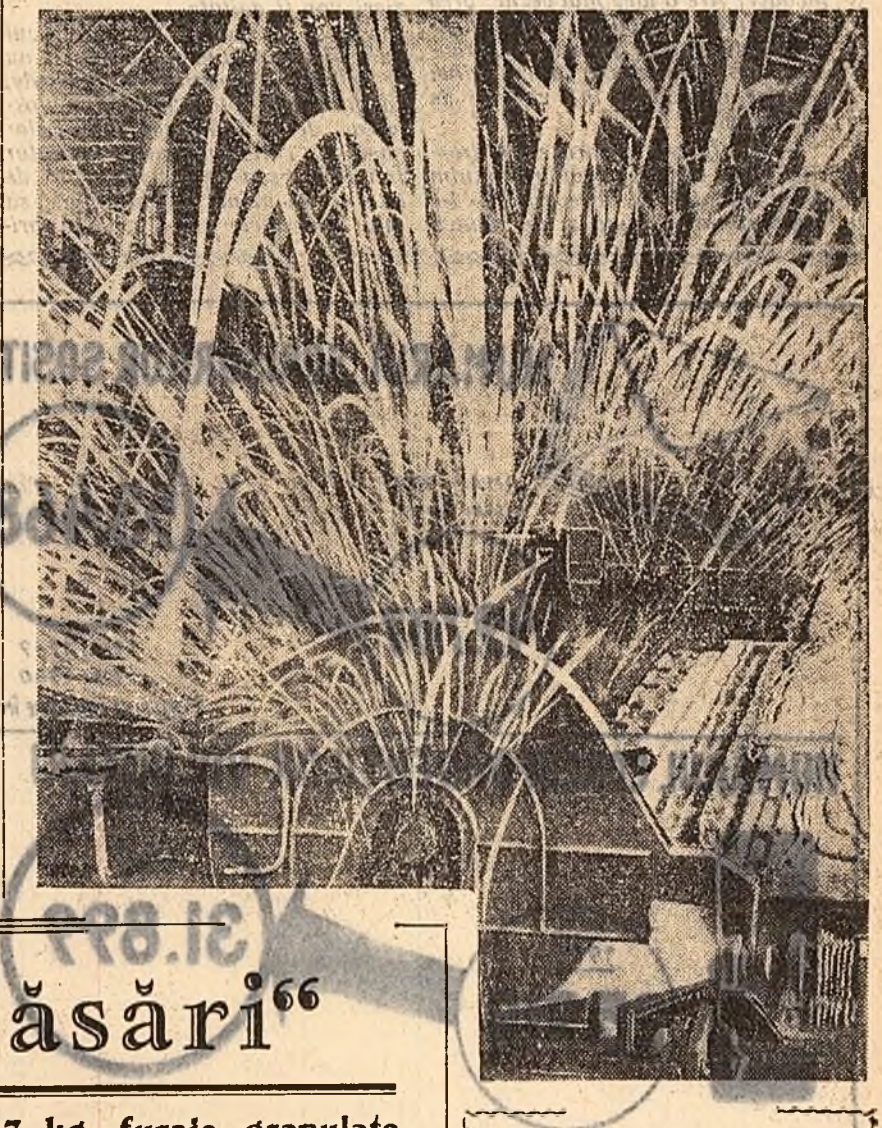
Dar chiar și după ce s-a croit tabla cu cea mai mare atenție, tot mai rămîn fișii care pot fi folosite. Dobre Mărgărit, un șef frunțos al atelierului, le-a găsit și acestora o întrebunțare: el a confecționat din aceste fișii piese mici pentru unul din cele două șablonuri de construcție care sînt în uz în atelierul de construcții-conjecionate: aproape 30.000 kg. tabla.

Întrecerea pentru realizarea unor economii cit mai mari pește plan se desfășoară cu însuflețire în întreg șantierul. Constructorii navali din Galați sint hotărîți să-și întărească și mai mult angajamentul față de economisirea materiei prime de bază.

GH. BALTA
coresp. „Scinteia”

Întrecerea ceferiștilor

IAȘI (coresp. „Scinteia”). — Muncitorii, tehnicienii și inginerii de la atelierul de reparat material rulant C.F.R. „Ilie Pîrliie” din Iași participă cu entuziasm la întrecerea socialistă în cinstea Congresului partidului. Ei s-au angajat să economisească în acest an 720.000 lei prin reducerea prețului de cost și să realizeze 400.000 lei beneficii pește plan. În frunte s-a situat pînă în prezent colectivul secției a 2-a vagoane care nu mai în cursul lunii aprilie a reușit să obțină economii în valoarea de 30.800 lei, prin reducerea simțitoare a consumurilor specifice la chereștea și laminarea, prin recuperarea materialului lemnos de la vagoanele vechi, precum și prin recuperarea diferitelor piese. Cele mai mari economii, în valoare de aproape 10.000 lei, le-au obținut brigăzile de legare conduse de comunistii Radu Cezar și Zilavog Gheorghe,

Joc de artificii 2 Nu. La blumingul de la Humedoara se tele blumurile incandescente. (Foto Gh. Vințik)

„Fabrica de păsări”

• Încălzirea puilor cu raze infraroșii • Cu 2,7 kg. furaje granulate — 1 kg. carne de pui

La marginea Timșoarei, lângă o pădure, se află secția Ghirdoa a gospodăriei de stat Giarmata. După spusese localnicilor, aici e un fel de fabrică de păsări. În fața ne apar niște clădiri care, la prima vedere, nu au nimic neobișnuit. Înăuntru, însă, se desfășoară o intensă activitate. În incubatoarele moderne, instalate aici se scot anual aproape o jumătate de milion de pui, adică tot atît cit ca scot un număr de aproximativ 30.000 cloști.

Pînă acum cîtiva ani, puii erau crescuți în incubator încălzite, pe un strat de paie așezat direct pe duseme. Îngrijitorii aveau multă bătaie de cap din cauza sensibilității puilor de curcă la variațiile de temperatură. În plus, curățenia se făcea mai greu, iar căldura și umiditatea favorizau dezvoltarea microbilor. Puii erau supuși la diferite îmbolnăviri. Pentru a înlătura aceste neajunsuri, brigadierul Repoltz lasă a conceput un fel de paturi largi din plase de sîrmă, așezate la 50 cm înălțime de la podea, peste care se așterne un strat de paie. Conducerea gospodăriei a socotit bună ideea și, cu îmbunătățirile necesare, a pus-o în practică. Astfel, s-a înălțat o nouă metodă denumită „cresțerea puilor pe balcoane”. Încălzirea se face acum prin țevi cu abur, așezate la oca. 20 cm. pe sub plasele de sîrmă ale balcoanelor. Prin acest sistem se asigură puilor o temperatură constantă, se evită îmbolnăvirile, se economisește o cantitate însemnată din combustibilul necesar pentru încălzire și este mult ușurată munca îngrijitorilor. Folosind această metodă, muncitorii Milos Maria, Milos Elena, Rotsching Ana și Lorobă Elisabeta reușesc să îngrijească, fiecare, cite 2500 de pui, față de numai 1.000 de pui, cit prevedea norma. Ele au reușit să reducă mortalitatea puilor și să obțină oua care, la vîrsta de 30 de zile, aveau o greutate de pînă la 400—450 gr.

conceput o ramă simplă de lemn, așezată pe 4 picioare înalte de circa 75 cm. În fiecare din cele 4 colțuri ale ramii s-a instalat cite un bec cu raze infraroșii, la 120 m. distanță unul de altul. În total, s-au făcut 20 de astfel de instalații simple, cite una pentru fiecare compartiment cu pui. Astfel, mil de pui de găină sint încălzii cu raze infraroșii. Cînd puii sint nevoia să se încălzească, se adună sub becuri întocmai ca sub o cloșcă ocrotitoare. Fiecare instalație este susținută pentru încălzirea a 320 pui.

Dar șurul nouăților nu se termină aici. La Giarmata funcționează de mai multă vreme o instalație pentru producerea nutrețurilor combinate. Se știe că nutrețurile combinate, date păsărilor sub formă de granule, constituie principalul mijloc de a asigura rații de hrană echilibrate, calculate pe baze științifice. Îngrijitorii de pui au învățat că secretul obținerii unor bune rezultate constă în folosirea rațiilor bogate nu numai în unități nutritive, ci și proteine de origine animală și vegetală, săruri minerale, vitamine, antibiotice etc. Dozarea acestora în anumite proporții și amestecul lor era însă o treabă greu de rezolvat. Multă vreme, directorul gospodăriei, tov. Nicolae Dogaru, a studiat posibilitățile de a organiza în gospodărie producerea de nutrețuri combinate. Pînă la urmă, soluția a fost găsită. La fabrica de paste făinoase din Arad s-au instalat mașini noi, moderne. Cîteva mașini vechi au fost obținute prin transfer de G.A.S. Giarmata. Instalarea lor s-a făcut foarte repede și astăzi „fabrica de granule”, cum îi spun unii, poate produce zilnic pînă la 2500 și chiar 3000 kg. nutrețuri combinate sub formă de granule. Instalația cuprinde un malaxor pentru amestecul furajelor, o presă de granulat și cuptoare cu site suprapuse, prin care trece un curent de aer uscat.

Amestecul de furaje este foarte variat. Este destul să arătăm că amestecul pentru hrana puilor cuprinde nu mai puțin de 15 feluri de furaje concentrate, printre care făină de porumb,

ovăz, sola, mazăre, lucernă precum și făină de carne și făină de oase, un amestec de pește, antibiotice etc. În amestec se pun și diferite săruri minerale, sub formă de sulfat de fier, cupru, cobalt, mangan, în afară de diferite preparate vitaminice. Cheltuielile făcute pentru pregătirea nutrețurilor combinate sint de cîteva ori mai mici decît veniturile aduse prin creșterea rapidă în greutate a păsărilor hrănite cu astfel de nutrețuri.

La G.A.S. Giarmata se dau în hrană puilor furaje bogate în vitamine, cum ar fi morcovii răzuți în timpul ternii sau lucerna tocată în timpul verii. O sursă principală de vitamine o constituie însă drojdia de bere. În mod preventiv sau atunci cînd apar semne de avitaminoză se folosește drojdia de bere iradiată cu ajutorul razelor ultraviolete, folosind în acest scop o lampă de cuarț. Prin iradiere, crește foarte mult conținutul drojdiei în vitamine și îndeosebi în vitamina D₃, care contribuie la fixarea calciului în organism și deci are un mare rol în prevenirea și combaterea rahitismului.

Rezultatele obținute sint foarte bune. Anul trecut, pentru a obține un kilogram de carne de pui în greutate vie s-au consumat numai 2,7 kg. de furaje granulate. La unele loturi de pui s-au realizat creșteri în greutate de pînă la 840 gr. la vîrsta de 60 de zile.

În planurile gospodăriei figurează și creșterea a 38.000 pui de frigare, care la vîrsta de 60 de zile trebuie să a-ungă la 700—800 gr. fiecare.

De asemenea se vor scoate 8.000 de boboci de rață și 20.000 pui de curcă. Într-un cadru natural, în păduricea de la secția Ghirdoa cresc sute de curci din rasă bronzată, a căror greutate medie este de 8—9 kg. iar la curceni 13—14 kg.

— De la noi începe împărțirea păsărilor — obișnuiește să spună ing. Lazăroiu.

Într-adevăr, de aici pornesc sute de mil de pui, care vor asigura dezvoltarea unor puternice ferme de păsări în alte gospodării de stat.

C. BORDEIANU

Succese ale mecanizatorilor din S. M. T.

În ultimele zile, în stațiunile de mașini și tractoare din țară s-a intensificat întrecerea socialistă în scopul executării la timp a lucrărilor agricole de primăvară.

Din ultimele date primite la Ministerul Agriculturii rezultă că un număr de 100 S.M.T.-uri și-au îndeplinit și depășit sarcinile de plan pe care le-au avut în campania de primăvară. Pe lău, mecanizatorii din S.M.T. au realizat 9,7 la sută din plan, în multe regiuni ca Ploiești, Baia Mare, Constanța, Bacău, Humedoara a fost depășit de acum volumul de lucrări planificat pentru S.M.T. în campania de primăvară.

LA 15 MAI

Se deschid ștrandurile Capitalei

Pregătirile pentru deschiderea ștrandurilor din Capitală se apropie de sfîrșit. La 15 mai — dacă vremea va fi favorabilă — cele 8 ștranduri ale I.C.A.B.-ului, inclusiv cel de la Snagov, se vor deschide porțile. Pentru aceasta s-au pus în funcțiune toate ambarcațiunile de pe lacuri, s-au reîmprospătat nisipul plajelor, s-au reparat și vopsit cabinele, s-au recondiționat toate instalațiile sanitare și electrice, dușurile etc. Împrejurul plajei de la Snagov s-au făcut limitări de adîncime și s-a încălțat fundul cu pietriș pentru evitarea mlăunii. Tot aci s-a reamenajat bazinul pentru copii. Pe lacul Herăstrău s-au făcut preurii noi din beton armat. Ștrandul Băneasa își va mări anul acesta capacitatea cu încă 2.000 de locuri.

La țintă!

Dacă mașinile la care lucrează tov. Ștefan Kofiy, Iuliu Ionescu, Ion Lipoșan, Ștefan Mandi de la uzinele „Unio” din Satu Mare, ar putea vorbi, ar povesti de bună seamă despre soarta vitregă pe care o au, fiind lăsați negrijite, să fie cuprinse de rugină.

(Din scrisorile trimise de tov. Mircea Reus, Ioșif Ozs și Augustin Muresan, din postul de corespondenți voluntari ai „Scinteia”).

— Să mai spună cineva că se văd spiritele pe strungul meu!

(Desen de A. RIK)

CORESPONDENȚII VOLUNTARI AU CUVÎNTUL

Unul din ei

În fiecare dimineață poșta ne aduce sute de scrisori. Unii dintre semnatarii lor ne scriu pentru prima oară, alții ne scriu mai de mult, de un an, de doi, de zece.

Să luăm din fișier câteva din scrisorile unui vechi corespondent voluntar:

Expedit: Ion Rotărescu, lăcătuș;

Adresa: Uzina de construcții metalice și mașini agricole; Localitatea: Bocea Română.

Să deschidem câteva plicuri și să citim: „Dragi tovarăși, ieri a intrat în funcțiune noua noastră turnătorie. Până acum uzina noastră producea piesele turnate de la altă întreprindere și împlinim multe greutăți. De acum înainte, majoritatea pieselor vor fi turnate aici, la noi”. După un timp, altă scrisoare: „În turnătorie noastră s-au înființat patru brigăzi ale tineretului. Cele patru brigăzi s-au și luat la întrecere”.

În uzină lucrează sute și sute de oameni. Spiritul lor de inițiativă, frământarea creatoare pentru bunul mers al producției, grija de bun gospodar își găsesc expresie în scrisorile tovarășului lor, corespondentul voluntar Ion Rotărescu. Iată un om mereu grăbit, argint viu: nu conștie să piardă nici un minut din cele 480. E frun-țușul în producție Ion Paolic. Un altul face socoteți și carne, măsoară de trei ori cu subțerul. E comunistul Ion Petricor: caută noi căi pentru reducerea rebuturilor. Tina Elena Covrig a învățat de curând meseria de turnător. Privește atent cum lucrează Ioan Barța, turnător mai vechi. Seara răsfășește o carte tehnică. Dar Nicolae Micu, mastru forjor, de ce nu-și găsește liniștea de la un timp încoace? Are o idee mai veche: vrea să schimbe tehnologia de fabricație a unui reper. Și iată că a reușit. „Inovația sa va aduce uzinei noastre economii în valoare de 85.000 lei”.

— Ce facem, tovarășe Rotărescu? Cum o să ne mai îndeplinim angajamentele în întrecere? — I-a întrebat într-o bună zi un muncitor din secție. Despre ce era vorba? Trecură aproape toată luna și colecțiul secției de unelte agricole în care lucrează și Ion Rotărescu nu și-a îndeplinit planul la cîteva sortimente. Uzinele „Laminorul”-Brăila și „Republica”-București nu și respectaseră contractele economice, fiindcă cu întârziere materialele necesare uzinei din Bocea Română.

ION ROTĂRESCU

— Ce facem? Scriem la ziar... Și Rotărescu a scris „Scintei”. „De ce nu respectăm contractul, tovarăși?” — a întrebat el în scrisoarea sa colecțiului celor două uzine. Scrisoarea a fost publicată în ziar. Cele două uzine și-au însușit critica și au răspuns ziarului că pe viitor asemenea întârzieri vor fi evitate.

Educat de partid, de colecțiul în mijlocul căruia lucrează să nu se împace niciodată cu lipsurile, să privească totul cu un bun gospodar, de la înălțimea intereselor obștești, corespondentul voluntar Ion Rotărescu ne-a scris și ori de cîte ori în uzină s-a împlinit să mai șchioapele cîte ceva. În pri-

mul trimestru al anului 1959 uzina a plătit 12.428 lei localii. Față de aceeași perioadă a anului precedent, suma era de două ori mai mică. Conducerea uzinei se declara mulțumită. Dar Rotărescu a fost de altă părere. Sezărirea lui a determinat luarea unor măsuri de către Ministerul Industriei Grele.

Rotărescu nu e preocupat numai de evenimentele din viața uzinei. El nu merge nepăsător nici în drumul său spre casă. Privește și semnează ceea ce e bun, ca și ceea ce trebuie îndreptat. Ca un adevărat cetățean.

În primăvara trecută cîteva oameni erau spus că apele Birzaei au inundat o parte din terenurile însămînțate. A semnalat neînțirziat acest fapt ziarului. Scrisoarea sa a fost analizată de către Comitetul de stat al apelor. S-au luat măsurile necesare pentru combaterea inundațiilor.

Într-o zi, s-a înființat cu bătrînul pensionar Frenzel Rudolf.

— Tovarășe Rotărescu, uite ce necaz am. Eu locuiesc aici, în Bocea Română. Pensia o primesc „Unio”-Satu Mare pînă un accent deosebit pe realizarea de economii.

Correspondentul voluntar a scris „Scintei” și cînd s-au construit blocurile muncitorești și spitul din localitatea sa, și cînd s-a electrificat un cartier al comunei, dar și atunci cînd lucrările de reparații la club sau la școala din Doclin se cam târăgănuș, și atunci cînd la restaurant se servea zi de zi același fel de mincare.

Între scrisorile trimise de el n-ai să găsești nici una în care faptele să nu fie adevărate. Cele relatate sînt văzute cu ochii lui și verificate cu scrupulozitate.

Asemenea lui Ion Rotărescu s-au ridicat în anii noștri mulți de corespondenți voluntari.

DUMITRU TIRCOB

— Ce facem? Scriem la ziar... Și Rotărescu a scris „Scintei”. „De ce nu respectăm contractul, tovarăși?” — a întrebat el în scrisoarea sa colecțiului celor două uzine. Scrisoarea a fost publicată în ziar. Cele două uzine și-au însușit critica și au răspuns ziarului că pe viitor asemenea întârzieri vor fi evitate.

Educat de partid, de colecțiul în mijlocul căruia lucrează să nu se împace niciodată cu lipsurile, să privească totul cu un bun gospodar, de la înălțimea intereselor obștești, corespondentul voluntar Ion Rotărescu ne-a scris și ori de cîte ori în uzină s-a împlinit să mai șchioapele cîte ceva. În pri-

mul trimestru al anului 1959 uzina a plătit 12.428 lei localii. Față de aceeași perioadă a anului precedent, suma era de două ori mai mică. Conducerea uzinei se declara mulțumită. Dar Rotărescu a fost de altă părere. Sezărirea lui a determinat luarea unor măsuri de către Ministerul Industriei Grele.

Rotărescu nu e preocupat numai de evenimentele din viața uzinei. El nu merge nepăsător nici în drumul său spre casă. Privește și semnează ceea ce e bun, ca și ceea ce trebuie îndreptat. Ca un adevărat cetățean.

În primăvara trecută cîteva oameni erau spus că apele Birzaei au inundat o parte din terenurile însămînțate. A semnalat neînțirziat acest fapt ziarului. Scrisoarea sa a fost analizată de către Comitetul de stat al apelor. S-au luat măsurile necesare pentru combaterea inundațiilor.

Într-o zi, s-a înființat cu bătrînul pensionar Frenzel Rudolf.

— Tovarășe Rotărescu, uite ce necaz am. Eu locuiesc aici, în Bocea Română. Pensia o primesc „Unio”-Satu Mare pînă un accent deosebit pe realizarea de economii.

Correspondentul voluntar a scris „Scintei” și cînd s-au construit blocurile muncitorești și spitul din localitatea sa, și cînd s-a electrificat un cartier al comunei, dar și atunci cînd lucrările de reparații la club sau la școala din Doclin se cam târăgănuș, și atunci cînd la restaurant se servea zi de zi același fel de mincare.

Între scrisorile trimise de el n-ai să găsești nici una în care faptele să nu fie adevărate. Cele relatate sînt văzute cu ochii lui și verificate cu scrupulozitate.

Asemenea lui Ion Rotărescu s-au ridicat în anii noștri mulți de corespondenți voluntari.

DUMITRU TIRCOB

ÎN MIEZUL VIEȚII UZINEI. Iată-i pe membrii postului de corespondenți voluntari al „Scintei” de la uzinele „T. Vladimirescu”. Valer Parghel sudor, Ion Mihal electrician bobinator, Oleg Serogki strungar, Gh. Rădulescu mecanic, Barbu Marica rectificator, Petre Arșteal și Nichigiu auto și Marin Puică matrișer. El discută un nou articol înainte de a-l trimite redacției.

Vești din întrecerea socialistă

UN OBIECTIV PRINCIPAL — ECONOMISIREA METALULUI

În întrecerea pe care o desfășoară în cîntecă Congresului partidului, muncitorii și tehnicienii uzinei „Unio”-Satu Mare pun un accent deosebit pe realizarea de economii. În special pe baza reducerii consumului specific de materie primă. Lupta lor s-a concretizat în economisirea în luna aprilie a peste 500 tone metal. Numai la un singur produs — trolul A.S.E.A. — consumul de metal a fost redus cu circa 1500 kg.

Cea mai mare contribuție la economisirea metalului au adus muncitorii și tehnicienii din sectoarele turnătorie, debitarea materialului, lăcătușerie-montaj, forj și vagonaj. În întrecere, la turnătorie, s-au evidențiat muncitorii Kanda Karol, Taleș Ambrozie și alții.

IOAN GHEORGHE
tehnician

INDICI ÎNALȚI LA FURNALE

Siderurgistii de la uzinele „Victoria”-Călan luptă în întrecere să sporască producția de fontă, pe baza folosirii mai bune a capacității agregatelor. În zilele de 23 și 24 aprilie, furnalștii au obținut cel mai înalt vîrf de producție: ei au realizat în aceste zile peste 100 tone fontă în plus față de prevederile planului. Numai în 10 zile de la luarea angajamentelor în întrecerea în cîntecă Congresului partidului, furnalștii au dat, peste prevederile planului, 605 tone fontă.

Muncitorii și tehnicienii de la furnale acordă o deosebită atenție și realizării de economii. De la începutul anului și pînă acum ei au realizat economii de aproape 170.000 lei.

IOSIF GRĂSCA
mastru

Ne îndeplinim angajamentele

În cîntecă Congresului partidului, colectivul nostru din secția vagonelor s-a angajat să realizeze pînă la sfîrșitul anului economii peste plan în valoare de aproape un milion. Comparativ cu anul trecut, cu posibilitățile noastre de atunci, angajamentul acesta de acum este mai mare. Lucru cît se poate de deosebit pe realizarea de economii.

Continuă să crească și numărul celorlalte echipe care obțin economii prin reducerea consumurilor specifice la laminare. Asta pe două căi: prin reducerea rebuturilor și prin creșterea mai rațională a materialului.

La 1 Mai s-a făcut analiza rezultatelor obținute în întreaga uzină. S-a apreciat că secția noastră a avut cele mai mari succese în ridicarea productivității muncii, îmbunătățirea calității producției și economii la prețul de cost. Este adevărat: noi am adus unele îmbunătățiri în tehnologia de fabricație a unor piese de la vagonetele de marfă, am redus cu mult rebuturile și avem acum o economie peste plan la prețul de cost de aproape 300.000 lei.

Colectivul nostru este încheiat și unit. Avem mulți muncitori de mînă înaltă. Dovadă că un număr destul de mare de muncitori sînt confirmați frunțoși în producție: 478. Cu un asemenea colectiv de oameni calificați nu ne este deloc greu să ridicăm și pe cei mai slab calificați la un nivel corespunzător.

Noi ne-am îndreptat mai hotărît cu fața spre decapararea rezervelor interne. Sînt zile cînd colectivul de decaparare a rezervelor interne, care se bucură de mult sprijin din partea birourilor organizatorilor de partid din secție, pe lângă care a fost creat — și pînă acum — un grup de muncitori prieteni ai reducerii consumurilor specifice de materiale, în special laminare, fie la ridicarea indicilor de utilizare a mașinilor. Se simte hotărîrea tuturor muncitorilor de a lucra în așa fel încît rezultatele întrecerii în cîntecă Congresului partidului să fie mai mari ca orînd.

Pe lîngă ridicarea productivității muncii am făcut pași mari. Multe echipe de lăcătuși și sudori cu experiență au găsit că și metode noi de muncă, care le-au dat posibilitatea să aibă o productivitate mai înaltă. Ne referim la echipele de lăcătuși conduse de comunistii Mihail Bababan și Ion Lăză-

rescu, doi muncitori plini de energie și în permanentă căutare de soluții și metode noi de muncă. Punem alături de ei și echipele, tot de lăcătuși, conduse de Nicolae Urlan și Oprea Genescu, tot oameni unui și unul. Ridicînd mult productivitatea muncii, au obținut mari economii la manoperă: 85.000 lei — numai la produsul vagon cisterna. Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Ce și-au spus sudorii? Noi nu vrem să rămînem în urma lăcătușilor. Sudorii din echipele conduse de Gheorghe Iliescu și Vasile Tudor au dat tonul în reducerea manoperei la unele repere. Li s-au alăturat imediat echipele lui Mihail Diaconu și Ștefan Rotaru. Printre întrecere vie între ele, aceste echipe de sudori au făcut economii la manoperă de 70.000 lei. Aproape cît lăcătușii.

Continuă să crească și numărul celorlalte echipe care obțin economii prin reducerea consumurilor specifice la laminare. Asta pe două căi: prin reducerea rebuturilor și prin creșterea mai rațională a materialului.

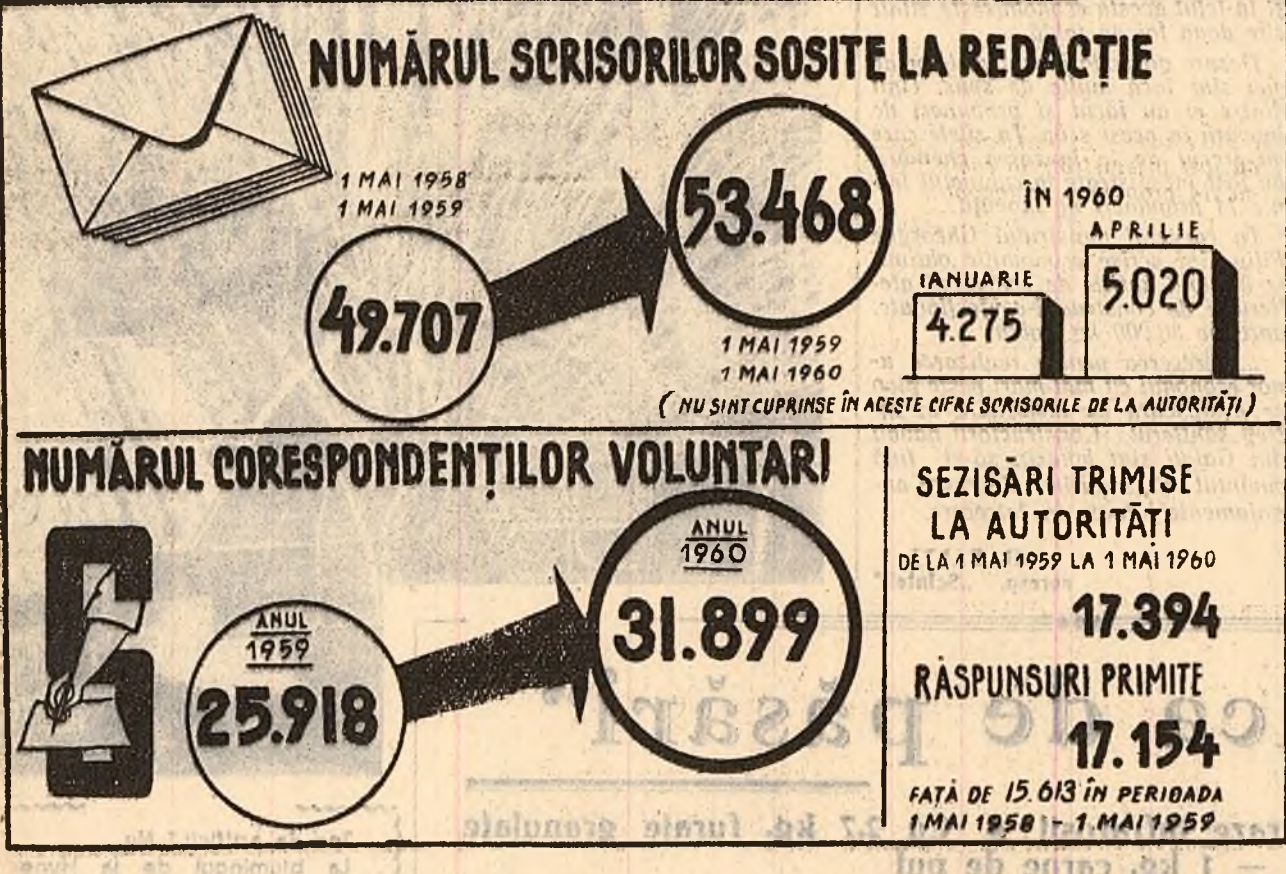
La foarfeci, de pildă, rămîneau deseuri de tablă groasă. Lăcătușii din echipa lui Nicolae Ștefan, cîștînd posibilități de folosire a deseurilor au obținut economii de 22.000 lei prin folosirea buciilor de laminare cîzute lîngă foarfeci. Brigada lui Constantin

Vrinceanu a conceput un plan propriu de croire și a realizat economii economii de laminare.

E cazul să vorbim aici și de inovatori. Contribuția lor la îndeplinirea angajamentului în cîntecă Congresului partidului este din ce în ce mai mare. Ei lucrează în principalele direcții ale întrecerii socialiste — ridicarea productivității muncii, economii, îmbunătățirea calității produselor. Tovarășii Petre Ion, de pildă, a executat o masă cu role pentru debitatul lonjeroanelor de la vagoane. Inovația ușurează mult efortul fizic al muncitorilor și duce nemijlocit la îmbunătățirea calității produselor. Se știe în secția noastră că și tovarășii Constantin Vrinceanu, Marin Ionescu și alții lucrează la cîte o inovație.

Spunem că la 1 Mai secția vagonelor a fost declarată secție frunțoasă. Asta ne bucură. Muncim acum să fim frunțoși și pe viitor, să îndeplinim și să depășim angajamentele în cîntecă Congresului.

ILIE STANCU — lăcătuș, VAȘILE MARINESCU — inginer, ION RADULESCU — mastru, ALEXANDRU COVACI — lăcătuș, NICOLAE ARSENE — strungar. Din posturile de corespondenți voluntari ai „Scintei” de la uzinele „23 August”

Am citit în „Scintea”

recentele articole consacrate muncii agronomilor. Ca inginer agronom, aș vrea să-mi spun și eu părerea în această problemă.

Lucrez în Dobrogea, în raionul Iștria, la gospodăria colectivă Săcele de 3 ani, adică de cînd am terminat facultatea. Și ca fiu de țărăn, și ca unul care înainte de a intra în facultate am făcut școala de agricultură, îmi place meseria de agronom și sînt legat de ea prin origine. De fapt, după terminarea facultății fusese repartizat la G.A.S. Breasta, la numai 4 km. de Crolova. Deci, un loc destul de convenabil. Puteam să fiu orînd la oraș, puteam chiar să locuiesc în oraș și să fac serviciul la... țară. Poate că aș fi rămas acolo, dacă din cei 18 colegi care fusese repartizați în regiunea Constanța n-ar fi venit decît... 2. Așa se face că am cerut să fiu repartizat în regiunea Constanța.

Înainte de a absolvi facultatea, colegii mei slobi ca pregătire și răspundere ne tot spuneau că în regiunea Constanța e rău, bate vîntul, e secetă, e praful. Cu alte cuvinte mai bine să te acuzi prin altă parte.

Trebuie să spun că regiunea Constanța arăta cu totul altfel decît o zugrăvire a acestor binevoitori. E drept că în 1957 multe gospodării colective nu arătau ca azi. Unele erau deabia înființate. Nici la Săcele gospodăria nu era puternică cum e acum. În mîntă ce în sectorul zootehnic erau vreo 10-11 vaci de la care luam în medie cîte 4-500 l. de lapte. Acum gospodăria are peste 80 de vaci bune, care dau peste 2000 l. într-o perioadă de lactație. Sectorul ovin era de asemenea slab dezvoltat iar acum efectivele au trecut de 2000 capete.

Colectivii noștri se mîndresc pe drept cuvînt cu rezultatele muncii lor și, odată cu ei, mă mîndresc și eu, și parcă-mi crește înima cînd văd numărul mare de animale, cele 35 ha. vită de vie pusă ca la carte, semănăturile mari și frumoase.

Mă simt legat cu trup și suflet de această gospodărie și doresc s-o văd mereu mai puternică și mai bogată. Pentru mine e lîmpele că cu cît inginerul agronom din G.A.S., G.A.C. sau S.M.T. este mai preocupat de producția agricolă, cu atît rodul pămîntului e mai bogat și de calitate mai înaltă. Și fîște că locul inginerului agronom este necuștat în fața sate, acolo unde creșteră grîul, porumbul, sau sfecla de zahăr, unde se cresc vacile, porcii, oile și păsările.

UN INGINER AGRONOM NE SCRIE:

Muncind la sate, să cîștigăm o bogată experiență practică!

Se împlință însă că unii colegi dezertază de la profesiunea pe care și-au ales-o. Ei nu se simt legați sufletete de această meserie frumoasă. Cunoscuturi cînd unii agronomi, în loc să muncească în agricultură, sînt ba pe la C.R.R., ba profesori pe la școli elementare sau școli medii. Ba unii sînt pur și simplu funcționari în birouri care n-au nimic comun cu agricultura. Cum poate fi calificată altfel decît deșertare o asemenea atitudine, cu atît mai mult cu cît statul, poporul nostru au cheltuit bani ca să-i fiină pe acești tineri în școli.

Aș vrea să mă refer acum și la un alt aspect. Se împlință în unele locuri ca inginerii agronomi să nu li se creeze condiții bune de lucru și să nu li se dea ascultare. Și în regiunea Constanța sînt președinți care se sacotesc mai agronomi ca agronomii. În raionul Iștria, la G.A.C. Nicolae Bălcescu, s-au schimbat pînă acum nici mai mult nici mai puțin decît 8 ingineri agronomi, iar președintele gospodăriei, Ilie Ion, se laudă cu aceasta și afirmă că e este mai inginer decît toți inginerii. La fel, pînă anul trecut, la G.A.C. Iștria, președintele gospodăriei se laudă că a schimbat 5 ingineri agronomi și că el în gospodărie este și agronom și zootehnic și medic veterinar. Nu cumva tocmai din această cauză la cele două gospodării colective s-au obținut producții sub posibilități, mai mici decît media pe raion?

Există și gospodării colective bune, cu colectivități harnice, care n-au „noroc” de un inginer agronom bun, stabil și ca atare nu se dezvoltă pe măsura posibilităților. De pildă, la G.A.C. Fîntînele (raionul Iștria) s-au perindat 4 ingineri agronomi. Colectivității de aici sînt înmăși, președintele Aurel Nicu este un om de cur, dar n-au un inginer agronom stabil, harnic și priceput care să-i ajute în muncă lor.

De ce această fluctuație a inginerilor agronomi, în special la gospodăriile colective? Uneori din pricina agronomilor, alte ori din pricină că unele cadre de conducere din gospodăriile colective nu știu să muncească cu ei, să creeze condiții bune de trai și de lucru, astfel ca inginerul nu venit să

prînd rădăcină. Acolo unde inginerii agronomi sînt stabili și lucrează 5-6 ani de zile, gospodăriile se întăresc și devin cu fiice ca tot mai bogate. Așa stau lucrurile la G.A.C. Straja, unde este inginer agronom tov. Emil Constantinescu, la Casimcea, (inginer agronom, Comana (inginer agronom Barbu Victor), la Nunțași (inginer agronom Tîștea Vasile) etc.

În legătură cu folosirea cadrelor noastre de agronomi, aș vrea să adaug că, după părerea mea, în mod greșit unii proaspăt absolvenți ai Institutului Agronomic sînt puși imediat ingineri agronomi șefi în S.M.T. sau gospodării de stat. Și la secțiile agricole raionale și chiar regionale sînt numiți ca șefi de secție, ca agronomi șefi sau ca responsabili de secție, absolvenți proaspăți, fără pic de experiență practică, oameni care n-au lucrat în prealabil la un Gosstat, ca brigadier sau șef de secție, sau în vreo gospodărie colectivă. Mă întreb: ce fel de experiență personală pot transmite acești colegi subalternilor lor, dintre care mulți au cîte 5-10 ani de practică în muncă direct productivă? Și eu am fost solicitat în repetate rînduri să lucrez ca agronom șef la secția agricolă raională sau la S.M.T. Spun sincer: nu din prea mare modestie am refuzat. N-am încă destulă experiență. După părerea mea, un bun inginer agronom este cel care a lucrat ani de zile direct în sectorul productiv, la țară, și se introduce dacă nu stagiatura, cel puțin ceva asemănător cu ea, prevăzîndu-se ca timp de cîteva ani absolutul facultății de agronomie să muncească direct în producție. De asemenea, dat fiind că acum sîntem o mare armată de cadre de agronomi în țară, aș propune să avem și noi o „zi a agronomului”. Ar putea fi prima duminică din luna octombrie.

Desigur, problemele legate de rolul și locul agronomului nu sînt epuizate. Cred că or fi util ca și alți colegi să-și spună cuvîntul în aceste probleme complexe. În încheiere, aș vrea să-mi exprim încă odată convingerea fermă că locul agronomului este la sate, acolo unde se hotărîște soarta producției agricole.

Inginer agronom I. PERSINARU
G. A. C. Săcele — raionul Iștria
regiunea Constanța

Colectivul - educator

Maria N. venise în fabrică sigură de sine și de pregătirea ei. După ce absolvise o școală medie tehnică de energie electrică, lucrase la o exploatare minieră.

Prietenia în meserie, fire veselă, dar nerătătoare față de lipsuri, Maria și-a câștigat pe drept stîmna și prețuirea tovarășilor.

Fapt este că la Maria au început să apară de la o vreme semne de infimurare. Începuse să creadă că de ea depinde totul, că nu mai are de învățat nimic de la nimeni.

Fiește că îngimfarea i-a adus numai necazuri. Și el, și colectivul lui. Nu mai era atență la purturi, execuția manevrelor greșite, provocarea stăgînări și stricăciunilor în producție. Asta o făcea și mai încapătînată, mai răutăcioasă în relațiile cu tovarășii. Unii, adepți ai măsurilor lor drastice, erau de părere să i se desfacă contractul de muncă sau să fie retrogradată. Cei mai mulți însă, și în primul rînd membrii de partid, gîndeau așa: Maria e un element tînar. Se împlință ca unii tineri, lipsiți de experiența vieții, cînd capătă un anumit grad de calificare, să-și închipuie că totul începe și se sfîșește cu ei. Care era soluția? Colectivul să se simțea răspunzător de soarta Mariei, să-și exercite influența asupra ei și s-o aducă pe calea cea bună. Așa s-a și procedat. Maistrul Nicolae Sandu, membru de partid, a primit sarcina să se ocupe mai îndeaproape de muncă Mariei, iar Toma Drăgan secretarul organizației U.T.M., să se ocupe de educația ei politică, s-o antreneze la activitate obștească. Mai mulți membri de partid și utemiști au căutat să stea de vorbă prietenește cu Maria.

— Ass sint eu. Și la drept vorbind noi nu puteți să vă dispensați de mine.

Tovarășii de muncă i-au arătat că de muncă ei în producție se pot foarte ușor dispensa. E adevărat însă că de ea ca om și ca tovarăș nu pot și nici n-au de gînd să se dispenseze, pentru că nu le este altui de puțin indiferent drumul pe care merge ea.

Pe lîngă discuțiile personale, tinerii din fabrică și-au spus cuvîntul despre Maria și în cadrul unei adunări a organizației U.T.M. I-au vorbit sever, cu exigență, dar și cu acea căldură tovarășească izvorâtă din dorința sinceră de a-i fi de ajutor.

Și după această adunare, Toma Drăgan, secretarul organizației U.T.M., a stat desori de vorbă cu Maria. După un timp a invitat-o să colaboreze la postul U.T.M. de control. La început fata a refuzat, dar apoi s-a învoit. A fost convinsă să se înscrie în învățămîntul politic U.T.M. Pentru a nu se face de ris — e doar fată ambițioasă — s-a pus pe învățatură și a început să la partea activă la discuții. Apoi a fost sfătuită să se înscrie la un curs de specializare.

Și lafă că treptat, imbindundu-se critica cu ajutorul dat cu tact și cu răbdare, Maria a fost readusă pe drumul cel bun. Fata care își „omoră” timpul liber pe bulevard și în chipurile că totuși începe și se sfîșește cu ei. Care era soluția? Colectivul să se simțea răspunzător de soarta Mariei, să-și exercite influența asupra ei și s-o aducă pe calea cea bună. Așa s-a și procedat. Maistrul Nicolae Sandu, membru de partid, a primit sarcina să se ocupe mai îndeaproape de muncă Mariei, iar Toma Drăgan secretarul organizației U.T.M., să se ocupe de educația ei politică, s-o antreneze la activitate obștească. Mai mulți membri de partid și utemiști au căutat să stea de vorbă prietenește cu Maria.

— Am avut de furcă cu Maria — îmi spunea — dar acum sîntem mulțumii de ea. Colectivul a ajutat-o să devină om.

— Nu vă amestecați în viața mea personală! — spunea Maria. Nu vă vorbește ce fac în timpul liber.

— Ee ne privește răspundea tovarășii. Viața serviciu obștești, ne faci greutăți în producție și în loc să mergi înainte cu calificarea profesională, dai înapoi.

— Ass sint eu. Și la drept vorbind noi nu puteți să vă dispensați de mine.

Tovarășii de muncă i-au arătat că de muncă ei în producție se pot foarte ușor dispensa. E adevărat însă că de ea ca om și ca tovarăș nu pot și nici n-au de gînd să se dispenseze, pentru că nu le este altui de puțin indiferent drumul pe care merge ea.

Pe lîngă discuțiile personale, tinerii din fabrică și-au spus cuvîntul despre Maria și în cadrul unei adunări a organizației U.T.M. I-au vorbit sever, cu exigență, dar și cu acea căldură tovarășească izvorâtă din dorința sinceră de a-i fi de ajutor.

Și după această adunare, Toma Drăgan, secretarul organizației U.T.M., a stat desori de vorbă cu Maria. După un timp a invitat-o să colaboreze la postul U.T.M. de control. La început fata a refuzat, dar apoi s-a învoit. A fost convinsă să se înscrie în învățămîntul politic U.T.M. Pentru a nu se face de ris — e doar fată ambițioasă — s-a pus pe învățatură și a început să la partea activă la discuții. Apoi a fost sfătuită să se înscrie la un curs de specializare.

Și lafă că treptat, imbindundu-se critica cu ajutorul dat cu tact și cu răbdare, Maria a fost readusă pe drumul cel bun. Fata care își „omoră” timpul liber pe bulevard și în chipurile că totuși începe și se sfîșește cu ei. Care era soluția? Colectivul să se simțea răspunzător de soarta Mariei, să-și exercite influența asupra ei și s-o aducă pe calea cea bună. Așa s-a și procedat. Maistrul Nicolae Sandu, membru de partid, a primit sarcina să se ocupe mai îndeaproape de muncă Mariei, iar Toma Drăgan secretarul organizației U.T.M., să se ocupe de educația ei politică, s-o antreneze la activitate obștească. Mai mulți membri de partid și utemiști au căutat să stea de vorbă prietenește cu Maria.

— Am avut de furcă cu Maria — îmi spunea — dar acum sîntem mulțumii de ea. Colectivul a ajutat-o să devină om.

SIMION TEOLOGU
lăcătuș
Complexul de industrializare a lemnului (secția P.A.L.)-Brăila

Correspondentul nostru voluntar N. Nichita ne scrie că deși la fabrica de piese de schimb C.F.R. Galați există stocuri supranormative la anumite materiale, totuși se contînuă aprovizionarea cu același tip de materiale.

— Avem atîtea stocuri! supranormative că nu mai încep în magazie! Ce măsură luăm?

— Păi... să mai facem o magazie!

